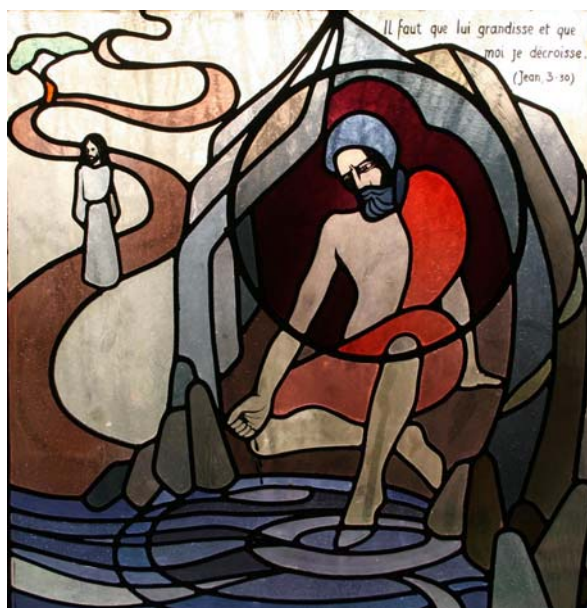

Αὐθεντία καὶ ἐξουσία στὴν ἄσκηση τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου

Αὐτὸς εἶναι ὁ τίτλος τοῦ 9^{ου} Συνεδρίου τῆς «Διεθνοῦς Ἑταιρείας Πρακτικῆς Θεολογίας» (Société Internationale de Théologie Pratique : SITP), πού θὰ λάβει χώρα στὸ Παλαιὸ Ἀββαεῖο τοῦ Drongen πλησίον τῆς Γάνδης (Βέλγιο) ἀπὸ 5 ἕως 10 Ἰουνίου 2014. Περισσότερα γιὰ τὴν Ἑταιρεία καὶ τὸ Συνέδριο βλ. στὸ <http://www.sitp.org/congres>.

«Ἐκεῖνον δεῖ ἀυξάνειν ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι» (Ἰω. 3, 30).

Ὡς εἰσαγωγικὸ σχόλιο στὸν τίτλο τοῦ Συνεδρίου θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ὑποστηριχθεῖ ὅτι μία σημαντικὴ πρόκληση γιὰ τὴν Ποιμαντικὴ στὸν 21^ο αἰῶνα εἶναι ἡ ἄσκηση ἐξουσίας ἐκ μέρους τῶν ποιμένων. Σὲ μία ἐποχὴ ἀντι-ἐξουσιαστικὴ φαίνεται ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας θέλουν νὰ ἔχουν τὸν πρῶτο καὶ τὸν τελευταῖο λόγο στὴν ζωὴ τῶν πιστῶν καὶ τῶν μὴ πιστῶν ἀκόμη! Νὰ ἀσκοῦν ἐξουσία στὸν τύπο τῶν ἐξουσιαστῶν τοῦ αἰῶνος τούτου (πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, συνδικαλιστῶν καὶ λοιπῶν). Ὁ Κύριος μὲ λεπτὴ εἰρωνία εἶχε πάρει θέση ὅταν οἱ μαθητὲς φιλονικοῦσαν γιὰ τὸ πρωτεῖο μεταξύ τους (Λουκᾶ 22, 24-25). Ὑπάρχουν ὅμως ἐξουσίες καὶ ἐξουσίες: «ὕμεῖς δὲ οὐχ οὕτως», στίχος 26). Χαρακτηριστικὸ τῆς ἐξουσίας, πού ἀσκεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ εἶναι ἡ *συνοδικότητα*, ἡ συλλογικὴ δηλαδὴ λήψη ἀποφάσεων. Καὶ αὐτὸ σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Στὴν ἄσκηση ἐνὸς τέτοιου τύπου ἐξουσίας κριτήριον παραμένει ἡ συμμόρφωση πρὸς τὸν Χριστὸν πού ἐνεργοῦσε καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἐξουσίαν

ἔχων (Ματθαίου 7, 29), στὸ πλαίσιο μίας συν-φωνίας τριαδικῆς ὑφῆς, τοῦ τύπου «ὁ Πατήρ, δι' Υἱοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Ὁ καθένας στὴν Ἐκκλησία κατέχει τὴ θέση ποὺ τοῦ ἔχει δοθεῖ (βλ. 1 Κορ. 7, 24), μπαίνει στὴ θέση τοῦ ἄλλου: κατανοώντας, ἀνεχόμενος, σεβόμενος καὶ παραδεχόμενος τὸν ἄλλον, χωρὶς, ὅμως, νὰ τοῦ παίρνει καὶ τὴ θέση. Ἡ συνοδικότητα ποὺ ἀναφέραμε προϋποθέτει μίᾱ συν-αλληλία. Τὸ ζήτημα εἶναι τὸ πῶς θὰ ἀσκηθεῖ αὐτὴ ἀπὸ τίς σύνολες δυνάμεις τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ποὺ σ' αὐτὸν ἀνήκουν ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, διάκονοι, λαϊκοὶ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μὲ πνεῦμα διακονίας ποὺ προϋποθέτει ἐλευθερία καὶ ὑπακοή ἐμπνεομένη ἀπὸ μίᾱ στάση διακρίσεως, ἢ ὅποια ἀσκώντας τὸ ποιμαντικὸ ἔργο μεταξὺ ἐξουσίας καὶ διακονίας, θὰ θεωρεῖ τὴν ἐξουσία ὡς ὑπερτάτη διακονία.

Ἀλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος

Ἰδρυτικὸ μέλος τῆς ΣΙΤΡ